

се ражда; тъй и злоба-та най повече държи о-  
ногози, който ѝ въ сърдце носи, която послѣ и  
тѣло-то поразява, и душж-тж убѣва. Дыва  
круша или ябълка ако се присяди очитомясе и  
ражда добръ плодъ; тъй и злыйъ человекъ ако  
се добръ въспытае става добродѣтеленъ. Както  
на смръзнжтъ воскъкъ неможе нищо да се на-  
пише, дору се на огъня не згрѣе; тъй и на же-  
стоко и твърдочеловѣческо сърдце не може да  
се напише Божіе-то ученіе, ако се не угрѣе  
съсъ страхъ и съдъ Божій. Не може на на-  
писаннж дѣскж нищо написа, дору се не остъ-  
рже написанното; тъй и человекъ не може да  
всѣди въ сърдце-то си добры-тѣ обычаи, дору  
не искорени злы-тѣ.

## Л.

Люди братіе, послушайте! кому сме подо-  
бни! подобни сме на ружа-та, която колкото  
цвѣтя и да има, но неможе да е безъ трънѣе.

Ни единъ человекъ, ни царъ ни царица,  
ни богатъ ни сыромахъ; неможе да бѣде безъ  
скърбъ. Ружа-та, спорѣдъ накічностъ-та си  
има се нещо; но като време-то ѝ мине, спаджтъ  
цвѣтя-та, спаджтъ листе-тѣ, остава гола, като  
сухо трънѣе. Тъй и человекъ мысли се младъ,  
хубавъ и здравъ; но время лѣжливо полѣжли-  
во, привожда го къмъ старость! надвѣся го  
надъ гроба.